

DECIZIE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând recursul depus de Inspekția Financiară,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată
de FPC „Aproservice-X” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspekției
Financiare cu privire la anularea actului administrativ,
împotriva încheierii din 25 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care cererea
de apel depusă de Inspekția Financiară împotriva hotărârii din 6 noiembrie 2019 a
judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani, a fost declarată inadmisibilă pe motiv că apelul
a fost depus după expirarea termenului prevăzut de lege,

c o n s t a t ă :

La 11 ianuarie 2018 FPC „Aproservice-X” SRL, reprezentată de avocatul V. Ceban, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspekției Financiare prin care a solicitat anularea deciziei cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr. 27-04-15/10 din 02 noiembrie 2017, ca fiind ilegală și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 06 noiembrie 2019 a Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de FPC „Aproservice-X” SRL împotriva Inspekției Financiare cu privire la anularea actului administrativ, a fost admisă parțial, a fost anulat decizia cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, ca fiind ilegală și a fost anulat actul administrativ individual defavorabil, ca fiind ilegal.

La data de 23 decembrie 2019, Inspekția Financiară a declarat cerere de apel împotriva hotărârii din 06 noiembrie 2019 a Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani.

Prin încheierea din 25 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel depusă de Inspekția Financiară împotriva hotărârii din 6 noiembrie 2019 a judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani, a fost declarată inadmisibilă.

La 12 iunie 2020 Inspekția Financiară a declarat recurs împotriva încheierii din 25 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii și emiterea unei noi decizii prin care să fie trimisă cauza la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că încheierea este emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural. Instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și analogia dreptului.

Consideră recurentul că a respectat termenul stabilit pentru depunerea apelului deoarece, din materialele dosarului se constată că Inspekția Financiară, la data de 07 noiembrie 2019, prin intermediul cancelariei Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a înregistrat cererea nr. 31953 și nr. 31954 prin care a solicitat dosarul pentru a face cunoștință cu materialele cauzei, și a solicitat întocmirea hotărârii motivate pentru a depune apelul motivat.

A mai invocat recurentul că Curtea de Apel Chișinău, la emiterea încheierii din 25 mai 2020, a aplicat eronat normele de drept material și normele de drept procedural și că instanța nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, iar în conformitate cu art. 257 alin. (1), prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Prin prisma art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 25 mai 2020, care a fost recepționată de către recurent la data de 01 iunie 2020 (f.d. 101). Astfel, recursul din 12 iunie 2020 este depus cu respectarea termenului prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspekția Financiară urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie de respingere a recursului.

Din conținutul recursului depus de Inspekția Financiară, rezultă că recurentul nu este de acord cu încheierea din 25 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care cererea de apel depusă de Inspekția Financiară împotriva hotărârii din 6 noiembrie

2019 a judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost declarată inadmisibilă pe motiv că apelul a fost depus după expirarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) din Codul Administrativ.

Conform art. 236 alin. (1) și (2) lit. d) Cod administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin.(1).

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) din Codul Administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic, alin. (2) al aceluiași articol prevede că motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Prin prisma normei enunțate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ relevă că dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat public la 06 noiembrie 2019 (f.d. 170). La 07 noiembrie 2019 Inspekția Financiară a depus cerere prin care a solicitat prezentarea pentru cunoștință cu materialele cauzei și întocmirea hotărârii motivate.

Concomitent, din materialele dosarului instanța de recurs reține că cererea de apel depusă de Inspekția Financiară împotriva hotărârii primei instanțe a fost înregistrată în cancelaria Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani la 23 decembrie 2019 (f.d.183).

Conform prevederilor art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În acest context, instanța de recurs relevă că conform art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Totodată, conform art. 111 alin. (3) din același cod, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Prin urmare, în cauza dată termenul de declarare a apelului a început a curge la 07 noiembrie 2019, ziua imediat următoare datei emiterii dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la 06 decembrie 2019. Cu toate acestea, apelul a fost depus la 23 decembrie 2019, fapt ce denotă depunerea apelului după expirarea termenului legal, nefiind confirmată temeinicia unei asemenea întârzieri prin careva probe.

Cu referire la argumentul recurentului precum că a respectat termenul stabilit pentru depunerea apelului prin faptul că la data de 07 noiembrie 2019 a înregistrat cerere care urmează a fi catalogată ca apel nemotivat, prin care a solicitat dosarul pentru a face cunoștință cu materialele cauzei, instanța de recurs îl consideră neîntemeiat.

Or, prin cererea la care face referire recurentul, s-a solicitat dosarul pentru a face cunoștință și întocmirea hotărârii motivate. Aceasta nicidecum nu poate fi considerată ca fiind cerere de apel nemotivată.

Astfel, din motive necunoscute recurentul nu a depus în conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, cerere de apel nemotivată, și nu a solicitat repunerea în termen, motiv pentru care instanța de apel corect a declarat apelul ca inadmisibil.

Or, Inspekția Financiară prin lege era obligată să respecte termenul de contestare cu apel de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, condiție ce nu se atestă în prezenta speță.

De altfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că în cazul acceptării unui apel tardiv se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ceea ce este inadmisibil.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ amintește că art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă, în practica sa constantă, că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac (cauza Bacev contra Fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei, Kemp contra Luxembourg, Diaz Ochoa contra Spaniei), în care înalta Curte a arătat, că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Inspekția Financiară.

Se menține încheierea din 25 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamar Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh